

Zitierhinweis

Opatrný, Josef: Rezension über: Karel Řehka, Informační válka, Praha: Academia, 2017, in: Český časopis historický, 2019, 2, S. 481, DOI: 10.15463/rec.1595068298

český časopis historický

copyright

Dieser Beitrag kann vom Nutzer zu eigenen nicht-kommerziellen Zwecken heruntergeladen und/oder ausgedruckt werden. Darüber hinausgehende Nutzungen sind ohne weitere Genehmigung der Rechteinhaber nur im Rahmen der gesetzlichen Schrankenbestimmungen (§§ 44a-63a UrhG) zulässig.

zajímavá vysvětlením Reslerova důrazu na etiku obhajoby i nejhorsích zločinců a vykreslením konkrétních rysů poválečného retribučního soudnictví.

Jiří Pešek

Karel ŘEHKA

Informační válka

Praha, Academia 2017, 218 s.,

ISBN 978-80-200-2770-2.

Kniha pojednává o informační válce ve dvou dimenzích. Na jedné straně přináší přehled informačních válek, či využívání různého druhu informací i desinformací v konfliktech v historii, na druhé se pak zamýšlí nad problematikou informační války v současnosti s extenzí do budoucnosti.

První část publikace popisuje metody a způsoby vedení informační války v podobě různých propagandistických kampaní v době míru i ozbrojených konfliktů v historii počínaje starověkem a středověkem až po dvacáté století. Až do tohoto období autor zmiňuje jen základní momenty a teprve první a druhou světovou válku sleduje podrobněji.

Druhou světovou válku autor prezentuje jako největší boj propagandy v historii válek a konkrétně rozebírá způsoby, jakými vedli propagandu Spojenci a státy Osy. Vyzdvihuje zejména propagandu pomocí rozhlasového vysílání, kde považuje za nejsilnější nástroj vysílání BBC. Pozornost ale věnuje také aktivitám Japonska na tomto poli, kde hrál rozhodující roli Informační výbor vlády složený z novinářů a armádních činitelů, orientující propagandistické akce zejména na Austrálii a Britskou Indii. Jak Japonsko, tak Německo se bránilo propagandistickým akcím protivníka nejen zákazem poslechu

zahraničního vysílání, ale přímo úpravami radiopřijímačů.

V druhé části práce Řehka vysvětluje pojmy jako strategická komunikace, informační operace, elektronický boj, operace v počítačové síti či válka v kybernetickém prostoru. Dochází k závěru, že informační válka už několik let probíhá a jako hlavního protivníka západu představuje Rusko. Krátce charakterizuje hlavní cíle ruské informační války – Čečensko, Estonsko, Gruzii a Ukrajinu, aby došel k jednoznačnému závěru: informační působení na protivníka nebylo v historii nikdy tak důležité jako nyní a výsledek války v informačním prostředí bude rozhodovat o budoucnosti společnosti.

Josef Opatrný